

ΧΑΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ομιλητής: **Χρήστος Κιούπης**

«Η Νέα Μεταπολίτευση άρχισε!» μας πληροφορεί ο Σαμαράς από τις στήλες της κυριακάτικης Καθημερινής. Σε τι συνίστατο, όμως, η προηγούμενη Μεταπολίτευση; Μα στον ερχομό του Καραμανλή. Όπως λέει ο γίγαντας της πολιτικής σκέψης Σαμαράς: «Πριν από σαράντα χρόνια, τέτοιες μέρες, έφτανε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής στην Ελλάδα, έπειτα από χρόνια εξορίας, για να παραλάβει τη χώρα στη δίνη μιας εθνικής καταστροφής και στο κατώφλι μιας εσωτερικής κατάρρευσης, ύστερα από 7 χρόνια δικτατορίας». Ο Καραμανλής τα κατάφερε, η Ελλάδα απέκτησε σταθερούς δημοκρατικούς θεσμούς, μπήκε στην Ευρώπη. «Αυτή ήταν η Μεταπολίτευση του 1974», γράφει ο Σαμαράς, μάλλον ο διάδοχος του Μπαλτάκου.

Τέλος καλό όλα καλά, όπως λένε και στα παραμύθια, γιατί για παραμύθι πρόκειται. Ο Καραμανλής δεν ήταν «εξόριστος» λόγω Χούντας. Είχε φύγει το 1964 με ψεύτικο διαβατήριο στο όνομα Τριανταφυλλίδης μετά την ήττα της ΕΡΕ στις εκλογές. Τον Καραμανλή τον είχε διώξει το κίνημα που ξέσπασε μετά τη δολοφονία Λαμπράκη και στη συνέχεια κορυφώθηκε στα Ιουλιανά. Και εδώ αναδεικνύονται κάποια πολύ σημαντικά ερωτήματα. Τι σήμαινε η Μεταπολίτευση για τους εργαζόμενους στην Ελλάδα που διεκδίκησαν όχι μόνο μια κυβερνητική αλλαγή αλλά την ανατροπή της προηγούμενης πολιτικής και κοινωνικής κατάστασης; Ποια η σπουδαιότητα των εργατικών αγώνων και των «άγριων» απεργιών της περιόδου; Ποιος ο ρόλος , η δράση και τα λάθη της Αριστεράς; Και, φυσικά, πως μπορούμε σήμερα να επικαιροποιήσουμε τα διδάγματα της περιόδου και να καταφέρουμε σήμερα να

συνεχίσουμε από εκεί που σταμάτησαν οι προηγούμενες γενιές;

Ας είμαστε ξεκάθαροι. Αν κάτι «πληρώνει ακόμα και σήμερα ο τόπος» δεν είναι οι «υπερβολές» της μεταπολίτευσης. Είναι ότι η Αριστερά έβαλε σαν όριο για το πού μπορούσε να φτάσει αυτό το κίνημα τις αντοχές του καπιταλισμού και της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη πολιτικοποιείται και οργανώνεται μέσα στους αγώνες της. Δεν είναι ξεχωριστές διαδικασίες. Το ζήτημα είναι ποιες πολιτικές δυνάμεις κυριαρχούν σε αυτή τη διαδικασία.

Την περίοδο της μεταπολίτευσης οι δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς που έβαζαν το πήχη ψηλότερα από την «αποκατάσταση της δημοκρατίας» με τιμονιέρη τον Καραμανλή, μπορεί να είχαν την αύρα των αγωνιστών του Πολυτεχνείου, αλλά για μια σειρά λόγους δεν μπόρεσαν να βάλουν τη σφραγίδα τους. Τα δυο κόμματα της ρεφορμιστικής Αριστεράς, το ΚΚΕ και το ΚΚΕ εσωτερικού, αποδέχθηκαν την κυβέρνηση του Καραμανλή και συνεργάστηκαν μαζί της σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα.

Ήταν από την αρχή σύμφωνοι στον σχηματισμό της μεταβατικής κυβέρνησης, με επικεφαλής τον Καραμανλή, συμφώνησαν και συνεργάστηκαν μαζί του στο να γίνουν βουλευτικές εκλογές στις 17 Νοέμβρη και έβαλαν εμπόδια στο κίνημα οργάνωσης των εργατικών χώρων με τη δημιουργία εργοστασιακών σωματείων. Και φυσικά δεν παρέλειπαν να καταγγέλλουν κάθε αγώνα που ξέφευγε από τα όρια που έβαζαν ως έργο των «αριστεροχουντικών», των «προβοκατόρων» αριστεριστών.

Αυτή η πολιτική έδωσε τη δυνατότητα στο ΠΑΣΟΚ να καρπωθεί το ριζοσπαστισμό του κινήματος της μεταπολίτευσης, ιδιαίτερα στην εργατική τάξη. Το κόμμα που υποσχόταν «στις 18 Σοσιαλισμό», έμοιαζε το κατάλληλο πολιτικό εργαλείο για να αλλάξει η κοινωνία με όπλο την «σωστή ψήφο» στην κάλπη. Σήμερα ξέρουμε πόσο κόστισαν εκείνες οι αυταπάτες Η εργατική τάξη που παλεύει σήμερα δεν είναι άγραφο χαρτί. Κουβαλάει στη μνήμη της τις εμπειρίες των αγώνων της μεταπολίτευσης, αλλά και τις εμπειρίες της διάψευσης των ελπίδων από το ΠΑΣΟΚ, που δεν έγινε η τσόντα του Σαμαρά μέσα σε μια νύχτα. Αυτοί οι αγώνες έχουν βυθίσει στην κρίση τα δυο κόμματα που εξασφάλισαν την πολιτική σταθερότητα του ελληνικού καπιταλισμού από την Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια Αριστερά που θα μετατρέψει αυτές τις εμπειρίες σε πολιτική και θα φτάσει πέρα από εκεί που σταμάτησε το κίνημα της μεταπολίτευσης: στην νικηφόρα σύγκρουση με τον καπιταλισμό και το κράτος του. Η «Νέα Μεταπολίτευση» που όντως άρχισε, δεν θα είναι του Σαμαρά. Θα είναι δικιά μας. Για όλα αυτά ελάτε να συζητήσουμε την ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ και στην εκδήλωση Μεταπολίτευση 1974-2014: Το κίνημα και η αριστερά τότε και σήμερα που διοργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ) και η εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη.

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ)
εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη